

Samotář - Polák, Jiří - Sup

1. Prázdný ráno nevítá tvoje kroky ospalý,
prázdný ráno nevítá ničí smích,
jenom v trávě mlhy cár, v dlaních máš pár krůpějí,
nejsou slzy, ale klidně mohou být.
- R: Zůstals' sám jako starej klíč,
všichni jsou dávno, dávno pryč,
jenom občas ještě vídáš jejich tvář,
vstáváš sám a sám jdeš spát,
zapomínáš, měls' je rád,
vidíš, tak nějak se rodí samotář.
2. Ještě včera šlo vás víc, zněly hlasy, zněl váš smích,
ještě včera znělo slovo "kamarád",
přišel den, který všechno smyl, vaše cesty zatočil,
jenom tvoje cesta stejná zůstává.
- R: